

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 14. november 2018

Miljø- og fødevarerministerens besvarelse af spørgsmål nr. 143 (MOF alm. del) stillet 30.10.18 efter ønske fra Nick Hækkerup (S).

Spørgsmål nr. 143

”Vil ministeren i forlængelse af svaret på MOF alm. del – MFU spm. 2 oplyse, om den råstofplan som regionen skal udarbejde, skal indeholde anvisning af, hvordan det forventede råstofforbrug i planperioden kan findes inden for regionens eget geografiske område, eller om regionen i råstofplanen tillige kan pege på, at det forventede råstofforbrug også skal hentes andre steder fra, f.eks. i naboregionen eller gennem import”

Svar

Regionerne skal generelt i deres forvaltning inddrage alle de hensyn, der er efter råstofloven, herunder hensynet til råstoffressourcernes omfang og kvalitet, sikring af råstoffressourcernes udnyttelse og erhvervsmæssige hensyn.

I den gældende vejledning om administration af råstofloven angives, at råstofplanen bør indeholde en redegørelse for de kortlagte råstofforekomster (art, kvalitet og mængde), det forventede samlede behov for råstoffer og den forventede produktion inden for regionen i planperioden, igangværende grave og udlagte graveområder, samt en belysning af råstofstrømmene, herunder import- og eksportmængder og en vurdering af bidrag fra sømaterialer.

Det fremgår desuden af vejledningen, at regionsrådet i forbindelse med planlægningen bør være opmærksom på den geografiske fordeling af områderne til råstofindvinding og mulighederne for at tilstræbe en forsyningsstruktur, hvor der er balance mellem udbud og efterspørgsel efter råstoffer af hensyn til en begrænsning af det samlede transportbehov.

I Naturstyrelsens notat fra 2014 vedr. Råstofplan 2016, fremgår:

”Råstofplanen skal indeholde en opgørelse af forventet behov for de væsentligste råstoffer. Behovet for råstoffer skal sættes i forhold til råstoffressourcerne i eksisterende grave (tilladelser) og udlagte graveområder i råstofplan 2016. Det skal fremgå af råstofplanen, hvordan råstofbehovet for den enkelte region skal dækkes ind, herunder om der indhentes råstoffer fra andre regioner eller fra søterritoriet”. Det fremgår desuden af notatet, at regionen skal udlægge råstofgraveområder i et sådant omfang, at råstoffefterspørgslen i råstofplanens periode (12 år) kan tilgodeses.

I forhold til inddragelse af råstoffer fra andre regioner, import eller indvinding fra søterritoriet skal det bemærkes, at uagtet at det ikke fremgår eksplicit af vejledningen, så bør der ske en koordinering mellem regionerne i forbindelse med planlægningen. Tilsvarende bør også statslige myndigheder inddrages i fornødent omfang, f.eks. i forhold til forventede behov for store mængder råstoffer til

statslige anlægsarbejder. Det er Miljø- og Fødevarerministeriets forventning, at dette vil blive præciseret i forbindelse med en kommende revision af vejledningen.

Det skal fremhæves, at selvom råstofloven ikke indeholder krav om, at regionen skal finde hele sit eget forbrug inden for eget areal, så skal regionerne i deres planlægningen lægge vægt på alle de hensyn, der er oplyst i råstoflovens § 3, herunder sikre råstofressourcernes udnyttelse og tage erhvervsmæssige hensyn. Det skal bemærkes, at hensynene i lovens § 3 ikke er afgrænset til alene at vedrøre hensyn i den eller de enkelte regioner, men derimod er et udtryk for, at der skal foretages en samlet samfundsmæssig vurdering.

Jakob Ellemann-Jensen

/

Kristian Hovgaard Juul-Larsen